

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 27. november 2012
Kontor: Procesretskontoret
Sagsbeh: Stine Maria Tolstrup
Christensen
Sagsnr.: 2012-0037-0020
Dok.: 598731

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter, designloven, varemærkeloven, markedsføringsloven og lov om forbud til beskyttelse af forbrugernes interesser (Midlertidige afgørelser om forbud og påbud) (L 47), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. november 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Cristina A. Gulisano

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om retsafgifter, designloven, varemærkeloven, markedsføringsloven og lov om forbud til beskyttelse af forbrugernes interesser (Midlertidige afgørelser om forbud og påbud) (L 47).

”Vil ministeren redegøre for, hvordan man vil sikre sig, at tredjemands interesser, herunder f.eks. ejeren af en hjemmeside, der ønskes DSN-blokeret, bliver medtaget under en forbuds- eller påbudssag, så der kan blive foretaget en korrekt proportionalitetsvurdering?”

Svar:

Der kan henvises til pkt. 2.4.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvor spørgsmålet om inddragelse af tredjemand er nærmere omtalt. Der kan endvidere henvises til pkt. 2.7.2 i den kommenterede høringsoversigt. Som det fremgår heraf, kan Justitsministeriet tilslutte sig Retsplejerådets overvejelser om, hvorvidt der skal indføres en pligt til at underrette tredjemand med henblik på, at denne gives mulighed for at varetage sine interesser under en forbuds- eller påbudssag.

Som anført i den kommenterede høringsoversigt, vil det været meget vidtgående at indføre en særlig forpligtelse til i forbuds- og påbudssager at underrette tredjemand. Det kan således være vanskeligt at afgrænse kredsen af de tredjemænd, der reelt berøres af den midlertidige afgørelse, hvilket f.eks. kan være tilfældet i sager om produkter, der har et muligt stort kundegrundlag. Af hensyn til den midlertidige afgørelses hastende karakter kan det endvidere være vanskeligt at nå at indkalde eventuelle tredjemænd til sagens behandling, da en sådan indkaldelse, hvor der måtte være et ukendt antal tredjemænd, f.eks. kunne tænkes gennemført ved annoncering. Herudover må det i øvrigt antages, at parterne ofte selv vil have incitament til på forhånd at inddrage tredjemænd, der har en særlig interesse i sagens afgørelse.

På den baggrund forudsættes det med lovforslaget, at det i stedet overlades til de pågældende parter selv, f.eks. i forbindelse med kontraktindgåelse, at aftale underretningspligt i tilfælde af retssag. I tilfælde, hvor det fremgår af sagen, at der er en tredjemand, der kan have en væsentlig interesse i sagens udfald, kan det endvidere være nærliggende, at retten rejser spørgsmålet, om parterne har orienteret den pågældende tredjemand. Det vil i særlig grad gælde i tilfælde, hvor forbud rettes mod internetudbyderen – som den

der har teknisk mulighed for at blokere adgangen til en bestemt hjemmeside – men hvor tredjemand er let at identificere.